

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II informacyjny

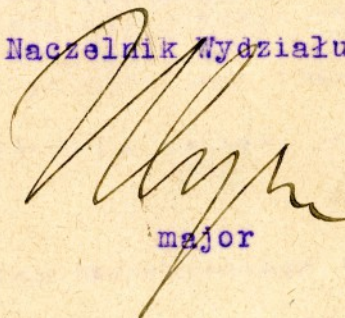
Nr. 7509 / II. I. F. I.

Do

Adjutantury Generalnej

Przesyła się przy niniejszym do wiadomości Tezy
ekonomiczne przyjęte na X Zjeździe P.S.R., który się odbył w jed-
nym z miast Rosji Wschodniej w sierpniu 1921 r. i opublikowane
w "Woli Rossii" z dn. 27. IX. 21 r. w Pradze.

Naczelnik Wydziału Organizacyjnego

major

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO DOWÓDZTWA
L. Nr. 8204 J₂
Wysłano dn. 17. X 1921 roku
Wysłano dn. 1921 roku
Załączników

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Tezy ekonomiczne

przyjęte przez X Zjazd P.S.R., który się odbył w jednym z miast Rosji wschodniej w sierpniu 1921 r.

("Wola Rossii" z dn. 27. IX. Praga)

1/ Ekonomiczna polityka partji oraz praktyczne jej zastosowanie powinna być zorganizowaną na podstawie ogólnej analizy: 1) stanu oraz kierunku ewolucji gospodarki powszechnej, 2) socjalno-politycznego stanu całego świata i Rosji w szczególności, 3) możliwie świadomej i celowej interwencji klasy robotniczej w wypadkach bieżących.

2/ W historii ustroju burżuazyjno-kapitalistycznego coraz jaskrawiej uzewnętrzniały się wewnętrzne sprzeczności i nieudolność zlikwidowania ich zapomocą systemów kapitalistycznych oraz współdziałale panujących klas.

Walka o przewagę ekonomiczną wśród klas panujących niezmordowana pogoń w poszukiwaniu rynków handlowych toczona przez zacołane pod względem ekonomicznym państwa agrarne, wynikające skutkiem tego przygotowania wojenne, konflikty zbrojne, wojny na tle ekonomicznym - wszystko to zniszczyło wszelkie próby znalezienia drogi ugodowej lub chociażby nawet rozgraniczenia nieugiętych w swym założeniu interesów poszczególnych przemysłowo-kapitalistycznych państw z interesami grup klas ~~panujących~~ panujących wewnątrz danego kraju. Próby te były zawsze zapowiedzią nowych konfliktów oraz kryzysów, które coraz jaskrawiej dowodzą niemożliwości pogodzenia stosunków burżuazyjno-kapitalistycznych z socjalno-politycznym postępem ludzkości.

3/ Wojna będąc końcowym okresem konfliktów międzynarodowych uwypukliła tylko w sposób wyraźniejszy chwile wewnętrznego bankructwa ustroju burżuazyjnego stawiając na porządku dziennym aktualną kwestję zamiany tego ustroju przez inne socjalno-ekonomiczne stosunki, tępiące w zarodku tendencje hiszycielskie społeczeństwa burżuazyjnego.

4/ Jednakże wynik wojny, będący skutkiem przewagi jednej z koalicji nad drugą rzucił nowe światło na ten problemat, dając dowód, że społeczeństwo kapitalistyczne, osłabione nawet przez wojnę, nie jest jeszcze w chwili obecnej trupem, który klasa robotnicza musiałaby tylko usunąć z drogi by móc zająć się tworzeniem nowego socjalistycznego społeczeństwa.

5/ Chociaż próby czynione przez sfery burżuazyjno-kapitalistyczne w celu zlikwidowania skutków wojny, uwięzione są chwilowem powodzeniem

dowodzą one równocześnie, że skutki te nie mogą być całkowicie usunięte za pomocą systemu kapitalistycznego, gdyż chwilowe powodzenie zawiera w sobie zapowiedź nowych konfliktów i wstrząśnień, powoduje nowe wojny ekonomiczne, nowe zbrojenie się ludów i groźbę nowymi wojennymi kataklizmami.

6/. Równocześnie wyjaśnionem spotało, że zastąpienie dawnych burżuazyjno-kapitalistycznych stosunków przez socjalistyczne jest procesem skomplikowanym, w którym masy pracujące walcząc z warstwami panującymi zmuszone są kolejno ograniczać sferę działania przewagi stosunków kapitalistycznych, wprowadzić hegemonję form kolektywnych nad niekolektywnymi i wreszcie całkowicie usunąć te ostatnie.

7/. Decydującym czynnikiem polityki ekonomicznej międzynarodowego ruchu socjalistycznego powinno być dążenie do utworzenia pomiędzy przebiegającymi państwami przemysłowymi i zaoferowanymi agrarnymi stosunków mających za podstawę obustronne i jednakowe zainteresowania, jako jedyny sposób zlikwidowania skutków drapieżnej walki o wszechświatową ryki handlowe.

8/. Koniecznym jest, by zmianę tę poprzedziło wprowadzenie do anarchizowania stosunków społeczeństwa kapitalistycznego czynników regulującego stosunki społeczne i otwarcie wszystkich dziedzin życia dla wolnej kolektywnej twórczości gospodarczej.

9/. W stosunku do Rosji zasady te powinny być zastosowane z uwzględnieniem jej obecnej socjalno-gospodarczej sytuacji, będącej rezultatem i wszechświatowej i domowej wojny oraz polityki ekonomicznej bolszewików, która spowodowała ruinę gospodarki ludowej.

10/. W celu scharakteryzowania ekonomicznego stanu Rosji w chwili obecnej koniecznym jest skonstatowanie następujących faktów:

a) wielki i mały przemysł kopalniany oraz wytwórczy istnieje w bardzo małej skali. Ocalała i prosperuje wytwórczość drobnych rzemieślników oraz przemysł rzemieślniczy.

b) w ogólnej sumie wytwórczym sił kraju główne miejsce zajmuje gospodarka rolna.

c) handlowy aparat państwowy oraz kooperacja doprowadzone są do ruiny, rozwija się tylko drobny handel spekulacyjny

d) finanse nie istnieją. złoty fundusz zapasowy zmniejsza się bezustannie, pieniądze papierowe nie posiadają żadnej wartości.

11/. Proporcjonalnie do zrujnowanego bilansu kraju podsta-

wowe siły społeczne i klasowe, proletariatu i burżuazji zmniejszają-

ła się, jednakże nie w jednakowym stopniu:

Szczególnie:

a) przestała już istnieć klasa szlachecko-obywatelska

b) burżuazja przemysłowa, formalnie zniweczona za pomocą dekretów, faktycznie zachowała swą socjalną pozycję i pozostaje siłą, z którą się poważnie liczyć należy

c) ptawie całkowity brak towarów przemysłu miejskiego, zachowanie produktów wiejskich bezpośrednio przez wytwórcę skłania burżuazję do najstraszniejszych operacji spekulacyjnych.

d) liczebnie przerzedzony proletarijat pozostaje nadal wybitną siłą socjalną w życiu ekonomicznym kraju

e) włościanie zachowując bazę ekonomiczną, posiadają olbrzymie dane do rozwinięcia twórczości gospodarczej.

12/. Katastrofalny stan gospodarki ludowej wymaga interwencji organizacji państwowych w sprawie odbudowy gospodarczej, podnosząc dzięki temu znaczenie ich w dziedzinie ekonomicznej kraju.

13/. Zadanie wznowienia wytwórczych sił kraju nie może być realizowane bez udziału kapitału cudzoziemskiego. Koniecznym jest liczyć się z tendencją kapitalistów do zapewnienia sobie w Rosji na możliwie najdłuższy okres rynku zbytu produktów swej wytwórczości oraz eksportu rosyjskich surowców.

14/. Proces więcej wytwórczego odczucia Rosji z punktu widzenia obiektywnego określić można jako proces, w którym konieczne muszą wziąć udział: państwo, samorządy miejscowe, kooperacja oraz przedsiębiorstwa ojczyste i zagraniczne.

15/. Skomplikowany system ustosunkowania w walce różnych sił ekonomicznych stawia przed partją zadanie ścisłego sformułowania i określenia dróg za pomocą których masy robotnicze będą mogły osiągnąć maksimum swych polityczno-ekonomicznych pragnień.

Błędnie rewolucję rosyjską jako rewolucję ludu pracującego, w której masy zmuszone są do tworzenia nowych dróg w społecznym rozwoju kraju - partja ściśle odgranicza się od tych umiarkowanych socjal-reformatorskich prądów, które uważają okres porewolucyjny za okres uznania ustroju burżuazyjnego chcą sprować program socjalistyczny do walki o nieznaczące reformy kładzące ujemne strony ustroju burżuazyjnego.

W tym samym stopniu i również stanowczo partja odrzuca pseudo

socjalistyczne metody dekretów komunistycznych, stosowanych przez władzę

bolszewicką.

16/. W czasie opracowania estetycznego programu ekonomicznego koniecznym jest ustalić następujące postulaty:

a) ze względu na konieczną potrzebę wysunąć na pierwszy plan odbudowę gospodarki rolnej i przemysłu kopalnianego, uzależniając ich rozwój od rozwoju przemysłu wytwórczego - partja poświęca temu zadaniu całą swą zewnętrzna oraz wewnętrzną politykę ekonomiczną.

b) w dziedzinie gospodarki rolnej partja kontynuuje obronę socjalizacji ziemi na podstawie jednakowej prawie do ziemi dla wszystkich tych, którzy na niej pracować mogą. Równolegle do kwestji rolnej uwaga partji koncentruje się na wznowieniu i rozwoju handlu wiejskiego za pomocą kooperacji oraz miejscowych samorządów popieranych przez rząd.

c) w okresie organizowania przemysłu partja ^{ta} ~~nie~~ ~~pozostawia~~ ~~ć~~ będzie pierwszorzędne instytucje państwowe oraz społeczne, następuje dopiero prywatno-kapitalistycznym.

d) w dziedzinie wymiany towarów partja pozostawia przewagę społecznym formom kolektywnym nad formami prywatnymi.

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York